

FETÖ/PDY Darbesinin Psikodinamiği ve Anotomisi

15 Temmuz gecesi yaşanan darbe kalkışması; İslam medeniyeti ve coğrafyasının görmüş olduğu en alçakça saldırılardan biridir. Darbenin siyasi ve uluslararası boyutu ortadadır. Kendi halkının kadın ve çocuklarına silah çekip ateş açacak kadar alçaklaşan bu girişimin, sadece ülkemizdeki birtakım yapılanmalarla açıklanamayacağı herkesin bildiği bir gerçektir. Kaldı ki dış güçler ve Siyonist yapılar bu darbe girişiminin arkasında olduklarına dair oldukça fazla ipucunu bizlere sunmuştur. Her ne olursa olsun bu girişimi planlayan, kotaran, gerçekleştiren ve destek sağlayan her birim ve birey bundan sonra nefretle anılacaktır.

FETÖ/PDY; yapılanma, organizasyon ve işleyiş sistemi açısından sinsi, kalles ve terörize edilmiş bir oluşumdur. Bu oluşumun gerçekleştirdiği 15 Temmuz darbe girişimi, İsrailoğulları tarafından asırsaadet zamanında bizzat Peygamber Efendimizin şahsına yönelik gerçekleştirilen suikastlarla oldukça benzerlik gösterdiği aşikârdır. Bu olaylardan biri de şu şekilde gerçekleşmiştir:

İslam'ı öğrenmek için öğretmen isteyen Amir oğullarına, Efendimiz (sav) Neccâr oğullarından el-Munzir İbn Amr el-Ansârî'yi muhacir ve ensardan oluşan 70 kişilik bir grubun başına geçirip (Amir oğullarına) muallim olarak göndermişti. Amir oğulları sularından (kuyularından) olan Bi'ru Maûne'de, Amir İbnu't-Tufeyl İbn Mâlik bu grubun üzerine saldırmış ve üçü hariç hepsini şehit etmişti. Kurtulan üç sahâbi, Medine'ye dönerken Suleym oğullarından iki kişiye rastlayıp onları da Amir oğullarından zannederek öldürmüştü. Suleym oğulları ise Hz. Peygamber (sav) ile antlaşmalı olup düşman değillerdi. Daha sonra Suleym oğullarından bu öldürülenlerin yakınları Medine-i Münevvere'ye gelerek Hz. Peygamber'den (sav) o iki kişinin diyetini istediler. Peygamber (sav) de bu ikisinin diyetini ödemede kendilerine yardımcı olmalarını istemek üzere Yahudi kabilelerinden olan Nadîr oğullarına gitmeye karar verdi. Yanına Hz. Ebu Bekr, Hz. Ömer, Hz. Osman, Hz. Ali, Hz. Talha ve Hz. Abdurrahman İbn Avf'ı alarak Nadîr oğullarına geldi. Nadîr oğulları Peygamberimizi ve beraberindekileri son derece güzel karşıladı ve ağırladı. Oturmaları için bir duvarın dibinde onlara yer gösterdi. Bir müddet sonra Nadîr oğulları birbirleriyle yalnız kalınca "Muhammed'i öldürmek için bundan daha iyi bir fırsat asla elimize geçmez. Birisine emredin, onun yanında durduğu evin damına çıksın, üzerine bir kaya yuvarlasın da bizi şu adamdan kurtarıp rahata erdirmesin." dediler. Amr İbn Cihâş İbn Ka'b, söyleneni yapmak üzere kalktığı anda hemen Cibril gelerek Efendimize (sav) Yahudilerin suikastla kendisini öldürmeye kastetmekte ittifak ettikleri haberini verdi. Hz. Peygamber Efendimiz (sav) hemen oradan ayrıldı ve Hz. Ali'ye: "Ashabından kim kendisinin nerede olduğunu sorarsa Medine-i Münevvere'ye dönmeleri"ni söylemesini emretti. Hz. Ali, Efendimizin (sav) bu emrini orada bulunanlara tebliğ etti ve onlarla birlikte Medine-i Münevvere'ye döndü. Sonra Allah'ın Rasûlü (sav) Nadîr oğulları üzerine sefer edip onları kalelerinden indirdi ve yurtlarından sürgün etti. Bu olayın ardından şu ayet nazil olmuştur. "Ey iman edenler! Allah'ın size olan nimetini hatırlayın. Hani bir topluluk size el uzatmaya (tecavüze) kalkışmıştı da, Allah (buna engel olmuş) onların ellerini sizden çekmişti. Allah'a karşı gelmekten sakının. Mü'minler yalnız Allah'a tevekkül etsinler (Maide, 11). (Suyûtî, *Lubâbu'n-Nukni*, 1, 139; Taberî, *a.g.e.*, VI, 93-94; İbn Kesîr, *Tefsîru'l-Kur'âni'l-Azîm*, 111, 59.)

FETÖ/PDY yapılanması da günümüzün Nadîr oğullarıdır. Bugünkü kahpeliğin boyutu daha vahim olsa da doğası itibarıyla aynıdır.

Dilerseniz şimdi biraz da sözde dinî kaygı ve değerlerle ortaya çıkan bir yapılanmanın nasıl bu hale gelebildiğine göz atalım. Burada dikkat edilmesi gereken birkaç can alıcı hususu vurgulamak isterim. Birinci husus, gücün doğasıdır. Yani kontrolsüz, sorumsuz ve şuursuz güç insanı belli bir noktadan sonra her yola sevk eder. Eğer bir grubun askeri, polisi, savcısı, hâkimi, maliyecisi, öğretmeni ve diğer bilimum kamu ve özel sektörde yapılanmış piyonu olursa belli bir noktadan sonra bu yapı artık her şeyi ve daha fazlasını istemeye başlayacaktır. Bu da ülkenin veya ülkelerin yönetimi olacaktır. Elbette ki her sosyal oluşumun dış güçler ve özellikle Ben-i İsrail tarafından yönetilen ve din-i mübin-i İslam'ı Siyonizm'in istediği konuma dönüştürmeyi hedefleyen bu proje yapı kadar vahşi ve kalles olması mümkün değildir. Ancak yine de bundan sonrası için bu bahiste dikkat etmemiz gereken en önemli nokta şudur; yasal ve meşru güç olan ve seçimle gelip seçimle gidebilecek olan siyaset ve devletin zemininde ne gerekçeyle ve saikle olursa olsun asla ve asla ikincil bir güç söz konusu olmamalıdır.

Dikkate alınması gereken ikinci nokta, bu kalles yapının vatan sevgisi mefhumundan uzak olmasıdır.

Halbuki vatan sevgisi imandandır. Buna rağmen bu terör örgütünün mensupları bilinçli olarak ülke, millet, bayrak ve devlet sevgisinden uzaklaştırılmıştır. Bu bağlamda bebeklikten itibaren çocuklarımıza ve gençlerimize vatan sevgisinin aşılmasının önemi açığa çıkmaktadır.

Üçüncü nokta, bu terör örgütünün ve mensuplarının dinî açıdan son derece tavizkâr olmalarıdır. Bu kişiler yeri geldiğinde “tedbir” safsatası ve rezaleti adı altında içki içmek, eşlerinin başını açmak ve göz ucuyla namaz kılmak gibi birtakım davranışları dine hizmet adı altında sergilemişlerdir. Böylelikle inandıkları gibi yaşamamış, aksine yaşadıkları gibi inanmaya başlamış ve kendi başlarına müstakil bir dinî anlayış oluşturmuşlardır. İçki içmek haram olduğu için içki içen bir insan günahkâr olur, öte yandan içki içebilirsiniz şeklinde bir fetva vermek insanı dinden çıkarır; Allah adına hüküm koyma noktasına getirir ve şirktir. Böylece küçük tavizler büyük tavizleri doğurmuş ve başlangıçta namaz kılan insanlar, Müslümanlara helikopter ve tanklardan ateş edebilecek kadar hayvanileşmişlerdir. Aslında zaten bu oluşumun kuruluşundan itibaren çok da fazla ehl-i sünnet itikadına ve ibadetine uygun davranışlar sergilediğini söylemek mümkün değildir. Bu nedenle tüm dinî oluşumların, cemaatlerin ve cemiyetlerin kendilerini ehl-i sünnet noktasında kontrol etmeleri son derece elzemdir.

Dördüncü husus, FETÖ’cülerin davalarını kendi dünya ve ahiret kurtuluşlarının reçetesi olarak görmeleri, onun dışında hiçbir güç ve davayı kabul etmemeleridir. Buna bağlı olarak Yüce Allah’ın Nisa suresi 59. ayette buyurduğu; “*Ey iman edenler! Allah’a itaat edin. Peygamber’e itaat edin ve sizden olan ulu’l-emre (idarecilere) de.*” emrini çiğnemişlerdir. Yeri geldiğinde kendi terör örgütü liderlerini Peygamberimizin (sav) ve hatta Allah’ın emirlerinin önüne geçirmekte bir beis görmemişlerdir. Günümüzde dini yaşama özgürlüğü, din eğitimi almadaki rahatlık ve dinî hassasiyeti olan kişilerin devlet kurumlarında çalışabilmesi gibi noktalardaki gelişme ve ilerlemeler bu örgütü rahatlatmamış ve tüm bu ilerlemelere rağmen kendi sapık ideallerine ulaşana kadar hiçbir siyasi mekanizmayı ve günümüz yöneticilerini bir devlet büyüğü olarak kabul etmemişlerdir. Halbuki günümüzde başta sayın Cumhurbaşkanımız olmak üzere yöneticilerimiz; ülkemiz insanına ve dinimiz İslam’a faydalı olabilmek ve değerlerimize uygun bir nesil yetişmesi için canla başla çalışmaktadır. Bu nedenle yukarıdaki ayette geçen “*sizden olan ulu’l-emr (idareciler)*” tanımına fazlasıyla uymaktadır. Bu durum herkes tarafından net bir şekilde gözlemlenebilmektedir. Bu terörist yapı en başta bundan rahatsız olmuş ve devletin dinî faaliyetlere saha açmasının kendi çalışma alanlarını sınırlayacağını düşünmüş, mevcut yönetimden fazlasıyla nefret eder hale gelmiştir. Bu yönüyle de bu yapı ayrıca bir sapıklık içinde olmuştur.

Bu yapının palazlanmasında önemli rol oynayan beşinci husus, önceki yönetimlerin ve makbul olarak görülen rejimin, milletin evladının dinî eğitim almasını, dinî değerlere uygun bir yaşam sürmesini önlemesidir. Bu tür bir yönetim de %90’ı manevi değerlere yakın olan halkımız evladını, sözde dinî ve manevi değerlerden kopmamak için çabalayan bu örgütün ağına kaptırmıştır. Böylelikle birçok aile bu örgüte yakın durmuş ve malını, evladını ve ırzını bu alçaklara emanet etmek durumunda ve zorunda kalmıştır.

Daha yüzlerce husus vurgulanabilir ancak şimdi biraz da bundan sonrası için neler yapılmalıdır sorusunun cevabına bakalım.

Birincisi ve en önemlisi, devletimiz din eğitime daha fazla önem vermeli ve özellikle halkın büyük bir bölümünün ihtiyaç olarak gördüğü dinî ilimlerin verildiği ve itikadı sağlam din âlimlerinin yetiştiği Kur’an kurslarının sayısının artması için maddi ve manevi çaba sergilemelidir. Bu yapılırken; herhangi bir yapı veya oluşumun başını çektiği eğitim kurumlarından ziyade bizzat devlete ve millete bağlı bir neslin yetişmesine özen gösterilmeli ve önceki hatalar tekrarlanmamalıdır. Hafızlık, fıkıh, tefsir, kelam, hadis, mantık gibi dinî ilimler gerçek dinî kaynaklardan ve eski eserlerden öğretilmeli ve bu tür ilimlerde yenilikçi ve yorumcu yaklaşımlardan uzak durulmalıdır. Din bir kabul ve inanç işidir; yorumu, felsefesi vb. olmaz. Bir dinin ya mümini olursun ya da kâfiri, “yani ben inanmak istiyorum ama şöyle olursa” gibi yaklaşımlar oldukça tehlikelidir.

İkincisi, 15 Temmuz alçak ve kahpe darbe girişimini gerçekleştiren bu terörist yapıdan da gördüğümüz üzere haksızlık, zulüm ve adam kayırma (*nepotizm*) kim ve hangi dava adına yapılırsa yapılısın sonuca ulaşmamaktadır. *Zulüm ile abad olanın ahiri berbad olur* sözünü hiçbir zaman aklımızdan çıkarmamalıyız. Bir belayı çok şükür başımızdan savmak üzereyiz. Allah yardımcımız olsun. Ancak bunların yerine devletin içine sızmak isteyen farklı oluşumlara da asla fırsat verilmemelidir. Bunun için de gençlerimizi siyaset kurumunda ve sivil toplum örgütlerinde daha fazla yer almaları için cesaretlendirmeliyiz. Siyasetten ve sivil inisiyatiften devlete asla uzun vadeli bir zarar gelmez. Siyasi partiler net ve açık oluşumlardır. İsteyen dâhil olur istemeyen ayrılır, kimse de kendisini bir sorumluluk altında hissetmez. Bu nedenle gençlerimize enerjilerini şeffaf siyasi ve sosyal oluşumlar kanalıyla harcamalarını daha fazla önermeliyiz.

Üçüncüsü, anne babalar olarak çocuklarımızla daha fazla ilgilenmeli ve özellikle 0-3 yaş arasında onlara gerekli bakım, özen ve şefkati göstermeliyiz. Bu yaş aralarında bebek veya çocuk anne ilgisinden yoksun kalırsa ileriki yıllarında bu eksikliği gidermek için birilerine körü körüne daha kolay bağlanabilmektedir. Bu bağımlılık bir futbol takımı, bir evcil hayvan, bir sanatçı veya eşi olabileceği gibi 15 Temmuz örneğinde olduğu gibi insanları gözünü kırpmadan katledecek kadar vahşileşebilecek bir terör örgütü de olabilir. Bu konu da ele alınması gereken son derece mühim bir sorunsaldır.

Dördüncüsü, devletimiz lise ve üniversite gençliğinin barınma sorununu en kısa yoldan gidermeli ve her barınma kurumunda gençlerin dinî ve pedagojik anlamda Diyanet İşleri Başkanlığı'nın ve Millî Eğitim Bakanlığı'nın denetiminde, onların gereksinimlerini karşılayacak faaliyetlere hızlıca yol açmalıdır. Özellikle dinî anlamda yapacağı faaliyetlerde öncelikle Kur'an ve sünnetin dikkate alındığı bir modele özen göstermelidir. Çocuklarımızın gelişiminde vakıf, dernek ve cemiyetlerin katkısı kaçınılmazdır. Ancak hiçbir yapı onların zihnini ve beynini rehin almamalı, aksine, gelişmesine katkı sunmalıdır.

Son olarak bazı ölçütler çerçevesinde bir sosyal veya dinî yapının hangi durumlarda psikolojik veya sosyal tehdit içerebileceğini görüşlerinize sunmak istiyoruz. Aksi takdirde günümüzde olduğu gibi aile içi bölünmeler, kişilik katliamları ve yok olup giden benliklerle karşılaşma olasılığımız giderek artabilir. Bunun da sözde dinî kaygıların sonucunda yaşandığını üzülererek görürüz. Çocuklarımızın sağlıklı bir benliğe veya kişilik zaafına sahip olmasını önlemek, bağlı olan ancak bağımlı olmayan bir gençlik görmek ve düşünebilen bir nesil yetişmesini sağlamak hepimizin en temel dileğidir. Bunun için nasıl çocuk ve gençlerimizin sigara ve uyuşturucu madde bağımlısı olmasına karşı tetikte isek, onların katıldıkları sosyal gruplara da dikkat etmemiz gerekmektedir. Sağlıklı bir sosyal grubun ölçütlerini vererek konuyu noktalayalım:

1. Söz konusu grup; üyelerine, üye kartı verebilmelidir (neredeyse tüm dernek ve vakıfların vardır). Bu, denetlenmeyi kolaylaştırır ve yasa dışı işlemleri azaltır.

2. Söz konusu grup; kapalı ve ezoterik olmamalıdır. Grubun kuralları ve ilkeleri olabilir ancak grup ürkütücü olmamalıdır. Ezoterizmi benimseyen topluluklar, kendilerine özgü bir çalışma yöntemi ve öğretisi olan topluluklardır. Üyeleri olmayan kişileri çalışmalarına almadıkları gibi, gizli öğretilerini kendi üyelerinden başkalarına açmayan örgütlenmelerdir (masonik yapılar).

3. Söz konusu grup; mafya örgütleri gibi katılması kolay ayrılması zor olmamalıdır. Birey istediği zaman gruptan ayrılabilmeli, bu durumda herhangi bir takip süreci veya tehditle karşılaşmamalıdır. (FETÖ/PDY'ye girişler kolay ancak ayrılmak çok zordu.)

4. Söz konusu grup; hür iradeyi esas almalıdır. Birey kendi iradesiyle hangi kitapları, hangi gazete ve dergileri okuyacağına kendisi karar vermelidir. Eğer aile çocuğuna doğruyla yanlış ayırt edebilme becerisi ve eğitimi vermemişse yapılabilecek zaten çok fazla şey yoktur.

5. Söz konusu grubun tüm amaçları kutsal ve sorgulanmaz olarak görülmemelidir. Verilen tüm görevler ilahi bir ödev gibi algılanmamalıdır.

6. Bağlı olunan grup, bireyin diğer insanları taraf olarak algılamasına yol açmamalıdır. (FETÖ/PDY kendi mensupları dışındakileri her zaman ve konumda tehdit olarak görmüş ve önlerindeki bu engelleri kaldırmak için her türlü alçakça girişi -suikast, şantaj vb.- yapmıştır.)

7. Grubun lideri asla sorgulanamaz ve kendisine hata atfedilemez olarak görülmemelidir. Bu en temel şirk türlerinden birisidir. (FETÖ/PDY'nin elebaşı, örgüt üyeleri tarafından "sorgulanamaz ve hata yapmaz" bir konumda görülmekteydi.)

8. Grup, amaçlarına ulaşmak için her yolu mubah gören Makyelist ve ilkesiz bir duruşa sahip olmamalıdır. (FETÖ/PDY böyle bir yol izlemiş, gerektiğinde sınav sorularını çalmış, gerektiğinde ise insanların hayatları ve geleceklerini zapturapt altına almıştır.)

9. Grup üyelerinin aralarındaki ilişkiler nepotizme yani adam kayırmaya yol açmamalıdır. (FETÖ/PDY, kuruluşundan itibaren liyakat ilkesine riayet etmemiş ve her pozisyona kendi üyelerini yerleştirmek için azami çaba harcamıştır.)

Sonuç olarak devletimiz ve aziz milletimiz büyük bir sıkıntıdan kurtulmak üzeredir ve kurtulacaktır. Ancak bu olay hepimize birlik ve bütünlük duygusunu hissettirmiş, gençliğimize yönelik umutlarımızı arttırmış ve ülkemizin önemini göstermiştir. Allah bu millete ve devlete zeval vermesin, zira bütün İslam âlemi bizden medet ummakta ve bize duacı olmaktadır. Çünkü Allah korusun, memleketimize bir bela gelirse tüm dünya Müslümanlarının umutları yok olacaktır. Son söz; hepimizin bu olup bitenlerden ders almamız ve geleceğimizi bu kıssalar üzerine yapılandırmamız gerekmektedir.